

Zahvala,
pot do ZMAGE

ZAKAJ ZAHVALA?

Mnogi kristjani vedo, da se je primerno zahvaliti Gospodu, ko se jim zgodijo prijetne, dobre stvari. Ne zavedajo pa se, da se je še pomembneje zahvaliti Gospodu po veri, preden vidijo želene rezultate. Iskrena hvaležnost Gospodu je resnično dejanje ponižnosti in izkaz vere, ki nam omogoči prosto pot do Gospodove milosti. Z Božjo milostjo pa lahko dosežemo vse in postanemo vse, kar nam je obljubljeno v Božji besedi.

Naučili se bomo, kako pomembno je zavrniti samopomilovanje in potrte, depresivne misli. Spoznali bomo, kako prekipevati v hvaležnosti in zahvali našemu Gospodu. To je pot do milosti in zmage!!!

Korinčanom 15: 57

Hvala torej Bogu, ki nam daje zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu. (Pozor: nam daje - sedanjost in prihodnost; zahvaljujemo se za zmago že sedaj).

Korinčanom 2: 14

Hvala Bógu, ki nas v Kristusu kar naprej venča z zmagoslavjem in ki po nas razširja po vseh krajih blag vonj njegovega spoznanja. (Ostanimo v veri in zahvaljevanju za to zmagoslavje!)

ALI BI ŽELELI POVEČATI SVOJE ZMOŽNOSTI SPREJEMANJA OD GOSPODA? KULTIVIRAJMO ZAHVALJEVANJE KOT SVOJ ŽIVLJENJSKI STIL!

Zahvaljujmo se Gospodu za vse, kar Ga prosimo. Hvala Ti Gospod za: _____

Ali ste opazili, da vsi ljudje ne sprejemajo enako?

Če ne sodelujemo z Bogom, Ga omejujemo.

»Znova in znova so Boga preizkušali, izzivali (omejevali) Svetega Izraelovega.« Psalm 78:41

Tudi Božji Sin, Jezus, je potreboval sodelovanje ljudi, da bi lahko sprostil Svojo moč v njihova življenja.

*»Šel je od tam in prišel v svoj domači kraj. Spremljali so ga njegovi učenci. 2 Ko je prišla sobota, je začel učiti v shodnici. Mnogi, ki so ga poslušali, so začudeni govorili: »Od kod njemu to? Kakšna je ta modrost, ki mu je dana? In kakšna mogočna dela (kakšne moči, tj. čudeži) se godijo po njegovih rokah! 3 Ali ni to tisti tesar, sin Marije (tisti sin tesarja in Marije) in brat Jakoba, Jozéja, Juda in Simona? Mar njegove sestre niso tu, pri nas?« In spotikali (pohujševali) so se nad njim. 4 Jezus pa jim je govoril: »Prerok ni brez časti, razen v domačem kraju, pri svojih sorodnikih in v svoji hiši.« 5 **In ni mogel tam storiti nobenega mogočnega dela, samo na nekaj bolnikov je položil roke in jih ozdravil. 6 In čudil se je njihovi neveri.**« Marko 6:1-6*

*Farizeji in učitelji postave pa so se **uprli namenu**, ki ga je imel Bog z njimi, kajti niso se mu dali krstiti. Luka 7: 30*

Naše pomanjkanje vere in vizije postavlja limite temu, koliko lahko sprejmemo od Gospoda!

Janez 5: 4 »In zmaga, ki premaga svet, je naša vera.«

Če se ne zahvaljujemo že v času, ko še ne vidimo izpolnitev obljube oziroma molitve, je to nevera.

Kaj je vera??

Hebrejcem 11: 1-3 Je pa vera obstoj (temelj ali gotovost glede) resničnosti, v katere upamo, zagotovilo (dokaz ali razvidnost) stvari, ki jih ne vidimo. 2 Zaradi nje je bilo namreč pričano v korist starih. 3 Po veri spoznavamo, da so bili svetovi (veki) urejeni z Božjo besedo, tako da je to, kar se vidi, nastalo iz tega, kar se ne kaže.

Gospod nam je že pripravil mizo, ki je polna blagoslovov vpričo naših sovražnikov. Potrebno se je zahvaliti vnaprej.

Psalm 23: 5 »Pred mano pogrinjaš mizo vpričo mojih nasprotnikov.«

Ne bodimo prestrašeni, ko vidimo sovražnike blizu mize. Recimo le: Hvala ti, Gospod, in posezimo po obilju, ki je na mizi.

OBSTAJATA LE DVE MOŽNOSTI:

1. SMO HVALEŽNI
2. SMO NEHVALEŽNI

KAJ POMENI, DA JE HVALEŽNOST NAŠ ŽIVLJENJSKI STIL?

1. **priznavanje** (spoznanje in hvaležnost)
2. **spominjanje** (*Psalm 103: »Slávi, moja duša, GOSPODA, vsa moja notranjost njegovo sveto ime. 2 Slávi, moja duša, GOSPODA, ne pozabi nobenega dejanja njega, 3 ki odpušča vso tvojo krivdo, ki ozdravlja vse tvoje bolezni, 4 ki iz jame rešuje tvoje življenje, ki te krona z dobrotó in usmiljenjem, 5 ki tvoja leta (tvoje hrepenenje; tvoje telo) nasičuje z dobrinami; kakor orlu se obnavlja tvoja mladost.«*)
3. **poročanje** (govoriš o vsaki podrobnosti posebej in izražaš hvaležnost)

PRIMER ANE

1. Samuel 1: »1 Bil je mož iz Ramatájim Cofíma, z Efrájimskega pogorja, ime mu je bilo Elkaná, sin Jeroháma, sinú Elihúja, sinú Tohuja, sinú Cufa, Efratejec. 2 Imel je dve ženi; eni je bilo ime Ana, drugi je bilo ime Penína. Penína je imela otroke, Ana pa ni imela otrok. 3 Mož je hodil leto za letom iz svojega mesta molit in darovat GOSPODU nad vojskami v Šilu. Tam sta bila GOSPODOVA duhovnika dva Élijeva sinova, Hofní in Pinhás. 4 Bil je dan, ko je Elkaná daroval. In dal je deleže svoji ženi Peníni in vsem njenim sinovom in hčeram. 5 Ani pa je žalosten dal le en delež, čeprav je Ano ljubil, a GOSPOD je zaprl njeno naročje. 6 Njena tekmica pa jo je tudi nenehno žalila, da bi jo dražila, kajti GOSPOD je zaprl njeno naročje. 7 Tako se je dogajalo leto za letom; kadar koli je prišla h GOSPODOVI hiši, jo je tako žalila, da je jokala in ni jedla. 8 Njen mož Elkaná pa ji je govoril: »Ana, zakaj jokaš? Zakaj ne ješ? Zakaj je tvoje srce žalostno? Ali ti nisem jaz boljši kot deset sinov?« 9 Ko so se v Šilu najedli in napili, se je Ana vzdignila; duhovnik Éli pa je sedel na stolu pri podboju GOSPODOVEGA svetišča. 10 Z bridkostjo v duši je molila h GOSPODU in silno jokala. 11 Naredila je zaobljubo in rekla: »GOSPOD nad vojskami, če se boš hotel ozreti na stisko svoje dekle in se me boš spomnil in ne boš pozabil svoje dekle ter boš dal svoji dekli potomca, ga bom darovala GOSPODU za vse dni njegovega življenja in britev naj ne pride na njegovo glavo.« 12 In ko je dolgo molila pred GOSPODOM, je Éli pazil na njena usta. 13 Ana je govorila v svojem srcu, samo njene ustnice so se premikale, njenega glasu pa ni bilo slišati, zato jo je Éli imel za pijano. 14 Éli ji je torej rekel: »Doklej boš pijana? Strezni se od svojega vina!« 15 Ana je odgovorila: »Ne, moj gospod! Žena potrtega duha sem. Vina in opojne pijače nisem pila, temveč sem izlila svojo dušo pred GOSPODOM. 16 Nikar ne imej svoje dekle za ničvrednico, kajti iz prevelike žalosti in bridkosti sem doslej govorila.« 17 Éli je odgovoril in rekel: »**Pojdi v miru!** Bog Izraelov naj ti izpolni željo, ki si jo od njega želela.« 18 Rekla je: »O da bi tvoja služabnica našla milost v tvojih očeh!« In žena je šla svojo pot, jedla je in **njen obraz ni bil več potr.**«

Ana je prenehala z jokom in potrlostjo. Svoje misli je preusmerila na to, kar ji je bilo rečeno.

KLJUČ!

VERA SE NIKOLI NE SMILI SAMA SEBI! NIKOLI SE NE POMILUJE!

PRIMER GOSPODA JEZUSA

Matej 16: 21 Od takrat je Jezus začel svojim učencem kazati, da bo moral iti v Jeruzalem in veliko pretrpeti od starešin, vélikih duhovnikov in pismoukov, da bo moral biti umorjen in biti tretji dan obujen. 22 Peter pa ga je vzel k sebi in ga začel grajati: »Bog ne daj, Gospod (bodi prijazen do sebe; bodi milosten do sebe; škoda te je, pomiluj sam sebe)! To se ti nikakor ne sme zgoditi!« 23 On pa se je obrnil in rekel Petru: »Poberi se! Za menoj, satan! V spotiko si mi (v pohujšanje si mi, skušaš me h grehu; si mi v nevarnost; zame pomeniš škandal), ker ne misliš na to, kar je Božje, ampak kar je človeško.«

Vemo, da kakor je Peter pred tem po Svetem Duhu povedal: (16 Simon Peter je odgovoril; rekel mu je: »**Ti si Mesija (Kristus). Sin živega Boga.**« 17 Jezus pa mu je dejal: »**Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih.**«), ga je sedaj sam Gospod Jezus ukoril z besedami: »**Poberi se! Za menoj, satan!**«

Celo sam Gospod Jezus si ni mogel privoščiti misli: »Pomiluj se! Ti si tega ne zaslužiš, saj si nedolžen! Tebi se to res ne sme zgoditi! Bodi vendar milosten do sebe! Škoda te je!«

Res je, Gospod Jezus si ni zaslužil te poti. Ni si zaslužil smrti na križu! Ni bilo pravično, da je moral trpeti in umreti! To je storil zame in zate prostovoljno!

VENDAR!!! V času preizkušnje si NI SMEL dovoliti takšnih misli. Satan bi želel, da bi se Jezus smilil samemu sebi, da bi se hranil z mislimi in občutenji samopomilovanja in tako prekinil Božjo milost. Če je to predstavljalo potencialno past za Gospoda, kaj ne bi za nas?? !! Kaj je prepeljalo Jezusa čez vse trpljenje? Božja milost! Božja milost je dar in si je ne moremo prislužiti. Bog pa svojo milost podari komu? Jakob 4: 6 Toda on (Bog) daje večjo milost, zato Pismo pravi: ***Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost.***

Indikator za ponižne je: ZAHVALJEVANJE

KLJUČ!

PRENEHAJMO RAZMIŠLJATI LE O SEBI! NE POMILUJMO SE IN SE NE SMILIMO SAMI SEBI! NE MOREMO BITI HKRATI HVALEŽNI IN NEHVALEŽNI. ALI JE ENO ALI DRUGO! ZBRIŠIMO IZ UPORABE NASLEDNJE BESEDE: »TEGA SI PA RES NE ZASLUŽIM! ALI PA: »TO SI ZASLUŽIM!« SAMOPOMILOVANJE IZKAZUJE: PONOS, NEVERO, SEBIČNOST, NEHVALEŽNOST!

RESNICA: BOG nam ničesar ne daje, ker bi si to zaslužili! Vse, kar daje ljudem, je PO MILOSTI.

Rimljanom 6: 23 »*Plačilo za greh je namreč smrt; Božji milostni dar pa je večno življenje v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.*«

Vse, kar smo in še bomo dosegli v življenju, je BOŽJI MILOSTNI DAR!

Efežanom 2: 4 »*Toda Bog, ki je bogat v usmiljenju, nas je zaradi velike ljubezni, s katero nas je vzljubil, 5 čeprav smo bili zaradi prestopkov mrtvi, skupaj s Kristusom oživil – po milosti ste bili namreč odrešeni.*«

BOG NAS NE MORE MILOSTNO OBDARITI, ČE PRI SEBI MISLIMO, DA SI TO ZASLUŽIMO!!! DVE BESEDI, KATERI NAS ODREŽETA OD BOŽJE MILOSTI, STA: »ZASLUŽIM SI!«

PRIMER KRALJA AHABA

1. Kraljev 21: **1** Po teh dogodkih se je zgodilo tole: Jezreélec Nabót je imel vinograd v Jezreélu poleg palače Ahába, kralja v Samariji. **2** Aháb je govoril Nabótu in rekel: »Daj mi svoj vinograd, da mi bo za zelnik, ker je tik ob moji hiši! Dal ti bom zanj boljši vinograd; če pa ti je ljubše, ti dam v denarju za njegovo ceno.« **3** Nabót pa je rekel Ahábu: »GOSPOD me varuj tega, da bi ti dal dediščino svojih očetov!« **4** Aháb se je vrnil domov nevoljen in jezen zaradi odgovora, ki mu ga je dal Jezreélec Nabót, ko je dejal: »Ne dam ti dediščine svojih očetov!« Legel je na posteljo, obrnil obraz v stran in ni hotel jesti. **5** Tedaj je prišla k njemu njegova žena Jezabela in mu govorila: »Zakaj si tako slabe volje in nočeš jesti?« **6** Odgovoril ji je: »Govoril sem z Jezreélcem Nabótom in mu rekel: ›Daj mi svoj vinograd za denar, ali pa ti dam, če želiš, zanj drug vinograd.‹ A je rekel: ›Ne dam ti svojega vinograda!‹« **7** Žena Jezabela pa mu je rekla: »Zdaj ti izvršuješ kraljevsko oblast nad Izraelom! Vstani, jej in bodi dobre volje! Jaz ti bom dala vinograd Jezreélca Nabóta.« **8** V Ahábovem imenu je napisala pisma, jih zapečatila z njegovim pečatom in pisma odposlala starešinam in veljakom, ki so prebivali z Nabótom v njegovem mestu. **9** V pismih je zapisala: »Razglasite post in posadite Nabóta na čelo ljudstva! **10** Njemu nasproti pa posadite dva moža, ničvredneža, da bosta pričala proti njemu in rekla: ›Preklinjal si Boga in kralja.‹ Potem ga odpeljite ven in ga kamnajte, da bo umrl!« **11** Njegovi someščani, starešine in veljaki, ki so bivali v njegovem mestu, so storili, kakor je naročila Jezabela, kakor je bilo napisano v pismih, ki jim jih je poslala. **12** Razglasili so post in posadili Nabóta na čelo ljudstva. **13** Prišla sta tudi dva moža, ničvredneža, in sedla njemu nasproti; ničvredneža sta pred ljudstvom pričala proti Nabótu in rekla: »Nabót je preklinjal Boga in kralja.« In odpeljali so ga ven iz mesta in posuli s kamenjem, da je umrl. **14** Jezabeli pa so poslali sle in rekli: »Nabót je bil kamnan in je umrl.« **15** Ko je Jezabela slišala, da je bil Nabót kamnan in je umrl, je rekla Ahábu: »Vstani, vzemi v last vinograd Jezreélca Nabóta, ki ti ga za denar ni maral dati. Kajti Nabót ni več živ, temveč mrtev.« **16** Ko je Aháb slišal, da je Nabót mrtev, je vstal in šel v vinograd Jezreélca Nabóta, da ga vzame v last.

Vidimo, da je postal kralj Ahab, ki je imel vsega na pretek, depresiven in slabe volje, ker ni dobil tega, v kar se je zapičil – Nabotovega vinograda. Kralj Ahab se je pomiloval, pa čeprav je imel ogromno vinogradov po kraljestvu, NI pa imel Nabotovega! Ker se je osredotočil na to, česar ni imel, je spregledal vse, kar pa JE imel!

KLJUČ!

VELIKA, DEBELA LAŽ SE GLASI: »ČE BI LAHKO IMEL SAMO TO STVAR ALI OSEBO, BOM ZA VSELEJ SREČEN IN ZADOVOLJEN!« Resnica pa je, da bo **VEDNO** nekaj, česar si boš želel! **ČE NE MOREŠ BITI SREČEN IN ZADOVOLJEN BREZ TE STVARI ALI OSEBE, NE BOŠ SREČEN IN ZADOVOLJEN TUDI S TO STVARJO ALI OSEBO!!!!**

NE POZABI!!! Trajna sreča in zadovoljstvo sta le v Gospodu!!

Pregovori 27: 20 »Podzemlje in kraj mrtvih nista nikdar sita, tudi človekove oči niso nikdar site.«

Pridigar 5: 9 »Kdor ljubi denar, se denarja ne nasiti, in kdor ljubi bogastvo, se dobička ne nasiti: tudi to je nečimrnost. 10 Kjer se množi imetje, se množijo tisti, ki ga uživajo: kakšen dobiček ima njegov lastnik, razen da ga je videl na svoje oči?«

Kako je lahko kralj Ahab prišel do tega stanja nezadovoljstva in potrnosti?

Prišla mu je misel: »Res bi bilo dobro, če bi imel ta vinograd, da bi ga lahko spremenil v zelnik.... to bi res bilo dobro... res si zaslužim...«

KLJUČ!

OBSTAJA MISEL SMRTI!!! GLASI SE: TO SI ZASLUŽIM!!!

ZAMENJAVA MISLI: V odnosu do drugih ljudi je moje geslo: NIČESAR NE PRIČAKUJEM; ZA VSE SEM HVALEŽEN!

Rimljanom 8: 6 »Toda meseno mišljenje je smrt, mišljenje pa življenje in mir.«

Ko pridejo misli smrti, se jim uprem: »Poberi se od mene, Satan!«

Pomilovanje, ki ga je Jezabela izkazala Ahabu, je prineslo smrt. Opravičila je njegovo samopomilovanje in nahranila njegovo nehvaležnost. Zakaj je umrl Nabot? Zaradi Ahabovega samopomilovanja!!! Pomislite: Nabotova družina je žalovala za Nabotom, Ahab pa se je razgledoval po vinogradu in delal načrte, kako ga bo spremenil v zelnik!!!

DUHA JEZABELE PREPOZNAMO po besedah: Zaslužiš si boljše. Opravičuje ljudi v njihovem samopomilovanju.

Samopomilovanje nas poveže z demonskimi silami. Ne sprašujmo se: kako se počutiš? K temu navajata psihologija in psihiatrija. Narobe! Mi, Božji otroci, si narekujemo, kako se počutimo. Če čustva niso v skladu z Božjo besedo, JIH IGNORIRAMO in ZAMENJAMO MISLI! Uprimo se negativnim čustvom in ukažimo, kakor je ukazal naš Gospod Jezus: »Poberi se, Satan!«

Bodimo hvaležni, polni zahvaljevanja.

Kološanom 2: 6 Kakor ste torej sprejeli Gospoda Kristusa Jezusa, v njem živite, 7 ukoreninjeni in sezidani v njem ter utrjeni v veri, kakor ste bili v njej poučeni, polni zahvaljevanja.

Kološanom 4: 2 Vztrajajte v molitvi, bedite v njej in se zahvaljujte.

VPRAŠANJE: KAKO LAHKO SPREJEMAMO OD GOSPODA???

Matej 9: 29 Tedaj se je dotaknil njunih oči in rekel: »Zgôdi se vama po **vajini veri!**«

Rimljanom 3: 22 Božja pravičnost (pravičnost, ki prihaja od Boga, ali pa Božje usmiljenje) se daje **po veri** v Jezusa Kristusa, in sicer vsem, **ki verujejo**.

Rimljanom 3: 27 Kje je torej razlog za ponašanje? Ni ga. Po kakšni postavi? Po delih? Ne, temveč po **postavi vere**. *28* Menimo namreč, da človek doseže opravičenje **po veri**, brez del postave.

Galačanom 2: 16 Vemo, da človek ni opravičen po delih postave, ampak edinole **po veri** v Jezusa Kristusa. Zato smo tudi mi začeli verovati v Kristusa Jezusa, da bi bili **opravičeni po veri** v Kristusa in ne po delih postave, saj nobeno meso ne bo opravičeno po delih postave.

Filipljanom 3: in da bi se znašel v njem, in to ne s svojo pravičnostjo, ki izvira iz postave, ampak s pravičnostjo, ki je **po veri** v Kristusa, se pravi s pravičnostjo, ki je iz Boga in **sloni na veri**.

Kološanom 2: 12 S krstom ste bili namreč pokopani skupaj z njim, v njem ste bili tudi obujeni, **po veri** v delovanje Boga, ki ga je obudil od mrtvih.

Rimljanom 5: 1 Ker smo torej opravičeni **iz vere**, živimo v miru z Bogom po našem Gospodu Jezusu Kristusu, *2* po katerem se nam je tudi **po veri** odprl dostop v to **milost**, v kateri stojimo in se ponašamo z upanjem na Božjo slavo.

Rimljanom 5: 15 Vendar pa z **milostnim darom** ni tako kakor s prestopkom. Če so namreč zaradi prestopka enega umrli mnogi, sta se v veliko večji meri razlila na mnoge Božja milost in dar, po milosti enega človeka, Jezusa Kristusa. *16* Z darom pa ni kakor z grehom enega človeka: sodba, ki je izhajala iz enega, je privedla do obsodbe, medtem ko je **milostni dar**, ki je prišel po mnogih prestopkih, privedel do opravičenja.

ODGOVOR: PO MILOSTI IN VERI!

Ne moledujmo Gospoda neprestano! Posejmo seme in verjemimo, da smo že prejeli. Bodimo obilni v zahvaljevanju!

Marko 11: 24 Zato vam pravim: Za vse, kar molite in prosite, verjemite, da ste že prejeli (že prejimate), in se vam bo zgodilo.

KLJUČ!

PO MILOSTI JE JEZUS VZEL NASE TO, KAR SMO SI MI ZASLUŽILI (VSO PREKLETSTVO) IN NAM DAL, ČESAR SI NISMO ZASLUŽILI - NJEGOV BLAGOSLOV!

Galačanom 3: 13 Kristus pa nas je odkupil od prekletstva postave tako, da je za nas postal prekletstvo. Pisano je namreč: Preklet je vsak, kdor visi na lesu. *14* To se je zgodilo zato, da bi Abrahamov blagoslov prešel v Kristusu Jezusu k poganom in da bi mi po veri prejeli obljubo Duha.

Kaj mora slediti temu?? HVALA, HVALA, HVALA, GOSPOD!!!

Kaj mislimo, kako se je Jezus počutil na križu? Bil je v bolečinah, zasmehovan in ločen od Očeta. Kaj pa je rekel? *Lukež 23: 34 Jezus je govoril: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.«*

Gospod pričakuje podobno ravnanje tudi od nas. Tako ne bomo nikoli v depresiji. Preizkušajmo svoja čustva, ali so pravilna ali napačna. Odvrzimo napačna in verjemimo temu, kar pravi Beseda Božja!

PROKLAMACIJA: DNEVI MOJEGA SAMOPOMILOVANJA SO MINILI! PO BOŽJI MILOSTI NE BOM VEČ RAZMIŠLJAL-A, KAJ NAJ BI SI ZASLUŽIL-A ALI ČESAR NAJ BI SI NE ZASLUŽIL-A. ODKLANJAM VSAKO TAKŠNO MISEL IN SE POSVEČAM RAJŠI ZAHVALJEVANJU! ZAHVALJUJEM SE TI, GOSPOD, ZA TVOJO MILOST, DOBROTO IN LJUBEZEN. ČUSTVA NE UPRAVLJAJO Z MENOJ! VEČJI JE TA, KI JE V MENI, KOT TISTI, KI V SVETU JE. (1. Janez 4: 4 Otroci, vi ste od Boga in ste jih premagali, ker je tisti, ki je v vas, večji od onega v svetu.) MOČ(AN)NA SEM V GOSPODU IN SILI NJEGOVE MOČI IN ZATO BOM HODIL-A V VERI IN LJUBEZNI. NEGATIVNA ČUSTVA SE BODO MORALA SPREMENITI. SLAVA GOSPODU! ZAHVALJUJEM SE TI, GOSPOD, ZA VSE ZMAGE, KI SI MI JIH DAL IN ŠE DAJEŠ!

Zahvaljujmo se Gospodu za praktične stvari:

- **zahvaljujmo se Mu za ozdravljenje, ko še čutimo bolečine v telesu** (*Izaija 53: 5 On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov, strt zaradi naših krivd. Kazen za naš mir je padla nanj, po njegovih ranah smo bili ozdravljeni. 1. Peter 2: 24 Sam je na svojem telesu ponesel naše grehe na les, da bi mi grehom odmrli in živeli za pravičnost. Po njegovih ranah ste bili ozdravljeni.*)
- **zahvaljujmo se Mu za materialno oskrbo, ko le-te še ni videti.** (*Filipljanom 4: Moj Bog, bogat, kakor je, bo po svojem bogastvu v veličastvu potešil vse vaše potrebe v Kristusu Jezusu.*)
- **zahvaljujmo se Mu za verne družine, ko so še vedno navzoče težave** (*Jozue 24: 15c Jaz in moja hiša pa bomo služili GOSPODU.*«)

Tako velja na VSEH področjih, ki jih lahko pokrijemo z Božjimi obljubami! Zahvaljujmo se Gospodu za zmago, dokler se ne manifestira! Ne pozabimo, da je vera tista, ki premaga svet! (1. Janez 5:4)

KLJUČ!

Efežanom 5: 20 V imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa se nenehoma zahvaljujte Bogu Očetu za vse.

BODIMO URESNIČEVALCI TE VRSTICE IN NE SAMO POSLUŠALCI. ČE LE POZNAMO TO RESNICO, ŠE NIMAMO REZULTATOV V VSAKODNEVNEM ŽIVLJENJU!

KAKO TOREJ LAHKO POVEČAMO SVOJE ZMOŽNOSTI SPREJEMANJA OD GOSPODA?

TAKO, DA KULTIVIRAMO ZAHVALJEVANJE KOT SVOJ ŽIVLJENJSKI STIL!

Hebrejcem 13: 15 »Po njem, torej Bogu, neprenehoma prinašajmo na oltar hvalno žrtev, namreč sad ustnic, ki slavijo njegovo ime.«

Kaj se zgodi, če ne opravljamo svojega dela - zahvaljevanja? Nastane praznina. Pozabljamo, kaj je Gospod že storil za nas. Začnemo godrnjati, se pritoževati.

Rimljanom 1: 21 Čeprav so namreč Boga spoznali, ga niso kot Boga slavili ali se mu zahvaljevali, marveč so postali v svojih mislih prazni in nespametno srce jim je otemnelo.

Vera je ta, ki se veseli, ima večno zabavo, je obilna v zahvaljevanju. Zahvaljevanje nas krepi. Če je Gospod to že storil, bo storil tudi sedaj! Satan pa želi, da pozabljamo. Osredotočimo se na kaj depresivnega in naša pot vodi samo še navzdol. Pomaga nam pri mislih, ki so polne samopomilovanja, brez vizije.

Lukež 11: 34 Svetilka telesa je tvoje oko. Kadar je tvoje oko čisto (preprosto, enovito), je svetlo tudi vse tvoje telo, če pa je pokvarjeno (hudobno), je tudi tvoje telo temačno.

Jakob 1: 6 Prosi pa naj v veri, ne da bi kaj dvomil; kdor dvomi, je namreč podoben morskemu valu, ki ga veter dviga in premetava. 7 Tak človek naj ne misli, da bo kaj prejel od Gospoda: 8 mož, ki je v duši razdvojen, nestanovitni na vseh svojih poteh.

Ne moremo gledati dveh stvari hkrati in ostati v veri. Ne moremo služiti dvema gospodarjema.

Lukež 16: . 13 Noben služabnik ne more služiti dvema gospodarjema; ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.

Ko je tvoje oko enovito, je svetlo celo tvoje telo. Življenje je lahko lepo.

Zdi se, kot da je življenje nekaterih brez težav in drugi pa imajo veliko težav. Kaj pravi Biblija?

1. Peter 5: 9b Saj veste, da prav takšno trpljenje prenašajo vaši bratje, ki so po svetu.

V čem je razlika? Nekateri ljudje se osredotočijo predvsem na težave: o njih razmišljajo, se pogovarjajo, jih povečujejo. Drugi pa jih ignorirajo, zahvaljujejo se Gospodu, svoj pogled držijo fiksiran na Gospodu, začetniku in dovršitelju svoje vere. Njihova luč vedno bolj sveti v svetel dan! Dvigajo se vedno višje.

Oboji imajo enako izbiro: na kaj se osredotočiti in kaj ignorirati? Izbiramo med življenjem in zmago ter med smrtjo in porazom.

Zahvaljevanje da Gospodu pavico in možnost, da vstopi v naša življenja in nas reši.

KLJUČ!

VERA IZBERE RESNICO, OSTALO PA IGNORIRA (SPREGLEDA)!! NE MOREMO VIDETI ČUDEŽA (ODGOVORA), ČE GLEDAMO NA POTREBO (PROBLEM)!

1. Korinčanom 4:18 ... ker se ne oziramo na to, kar se vidi, ampak na to, kar se ne vidi. Kar se namreč vidi, je začasno, kar pa se ne vidi, je večno.

Oziramo se torej na stvari, ki se ne vidijo. Razlog??? Kar se vidi, je ZAČASNO, torej je podvrženo SPREMENBI! Naj bo to slabo ali dobro. Podvrženo je spremembi! Zato se ne ozirajmo na telo, finance, ljudi okoli sebe - VSE SE LAHKO SPREMENI!

Če smo kristjani, ki se ozirajo na to, kar se vidi, smo nestabilni ljudje. Raje se posvečajmo zahvaljevanju! Disciplinirajmo se v zahvaljevanju! Naj bo to prva reakcija, ko naletimo na težavo. Ne zahvaljujemo se za težave (te niso od Boga.) Zahvaljujmo se Gospodu za rešitev iz težave, ki nam jo bo naklonil!

Kaj je apostol Pavel pisal kristjanom iz ječe? Ali je pisal: zelo trpim. Zakaj mi je Bog to naložil, ko pa vendar živim le zanj? Zakaj samo jaz tako strašno trpim???

NE!!!! Pisal je sledeče: *Filipljanom 4: 4 Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se. 5 Vaša dobroti bodi znana vsem ljudem. Gospod je blizu. 6 Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. 7 In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.*

POMEMBNA MISEL: Pavel ni gledal na slabe pogoje jetniškega življenja, temveč na Gospoda! Ne glede na to, kaj se dogaja, se lahko VSELEJ veselimo v Gospodu in smo polni zahvaljevanja. Ne gledamo na to, česar nimamo, temveč na to, kar imamo v Gospodu! Takšnih ljudi ni mogoče premagati!!!

JAZ SEM TA, KI SE ODLOČA, NA KAJ SE OSREDOTOČAM, KAJ PREMIŠLUJEM IN O ČEM GOVORIM. ZARADI TE DRŽE ME NIHČE NE MORE PREMAGATI!

KAKŠNO VLOGO IMA ŽALOST?

Obstajata dve vrsti žalosti:

1. Žalost po Bogu: ta vodi v spokorjenje, priznanje in je pozitivna.
2. Žalost, ki ni po Gospodu, vodi v samopomilovanje. Takšna žalost je v nasprotju z vero in ne sprejema odpuščanja. Boga ne impresioniramo z razmišljanjem: »Tega si pa res ne moremo nikoli odpustiti!« Če nam Gospod lahko odpusti, si lahko tudi sami.

Ne imejmo žalosti, ki jo ima ta svet! Naravno je, če nekoga, ki je umrl, pogrešamo, ni pa v redu, če smo neutolažljivo žalostni. (Naši dragi, ki so pri Gospodu, niso samo del naše preteklosti, temveč tudi naše prihodnosti!!!!)

Meditirajmo, preišljajmo Besedo Božjo noč in dan!

Marko 9: 23b Vse je mogoče tistemu, ki veruje. Nadzorujmo svoje misli!

2. Korinčanom 10: 3 Res živimo v mesu (po človeško), a se ne bojujemo v skladu z mesom (po človeško). 4 Orožje našega bojevanja ni meseno (človeško), ampak ima v Bogu moč, da podira trdnjave. Podiramo razmisleke 5 in vsakršno visokost, ki se dviga proti spoznanju Boga, in vsako misel podvržemo poslušnosti Kristusu. 6 Pripravljeni smo kaznovati vsako neposlušnost, ko se bo vaša poslušnost dopolnila.

Bodimo agresivni zoper vse, kar je v nasprotju z Božjo Besedo! Satan danes uničuje ljudi z mislimi, ki se jim odvijajo v glavah. Podobno je prevaral tudi Evo. Mi imamo Božje orožje, s katerim se lahko borimo zoper teh misli! Satan je vztrajen in če nima prvič, drugič, tretjič, četrtič uspeha, pride ZNOVA!!! (primer pastorjeve žene, ki je mislila, da si zasluži boljše kot življenje v cerkvi z 20 ljudmi. Njen konec: ločitev in ločitev od Gospoda!) GOSPOD NAS DRŽI V SVOJI ROKI, DOKLER SAMI ŽELIMO BITI PRI NJEM! Satan je premagan sovražnik, ki lahko uspe le, če mu to sami dovolimo! Ne glede na laži, ki nam jih poskuša natrositi, se mu lahko vedno znova upremo v imenu Jezusa Kristusa!

Jakob 4: 7 Podvrzite se torej Bogu, hudiču pa se uprite in bo od vas pobegnil.

KLJUČ!

NAJVEČKRAT IMAMO LE DELČEK SEKUNDE, KO SE ODLOČIMO, KATERO POT BOMO UBRALI, TOREJ, KAJ BOMO RAZMIŠLJALI. SATAN NAS NE MORE PRISILITI, DA VERJAMEMO V NEKAJ, O ČEMER SPLOH NE PREMIŠLUJEMO. NIKOLI NE RAZMIŠLJAJMO O TEM, ČESAR NIMAMO ALI NE MOREMO NAREDITI OZIROMA O TEM, KAR NISMO!

ZAHVALJEVANJE NAM PONUJA IZHOD IZ VSAKE SITUACIJE!

Naše telo ni bilo ustvarjeno za skrb in pretiran stres. To uničuje telo! Sigurno bomo v preizkušnji, da bomo zapadli v strah, dvom in skrb, vendar se moramo temu upreti! Ne glede na to, kako se počutimo, se moramo strahu UPRETI! Zavrnilimo vse možnosti za skrb!

Filipljanom 4: Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem.

Abraham je imel spremenjeno ime iz Abrama v Abrahama (oče mnogih narodov), PREDEN je to doživel. Ni tudi gledal na svoje že omtvelo telo, tudi ne na Saro, temveč se je v veri okrepil in dal slavo Gospodu!

Rimljanom 4: 16 Potemtakem postajamo dediči po veri, tako da je dedovanje iz milosti in da je obljuba zagotovljena vsemu potomstvu, ne samo tistemu, ki izvira iz postave, ampak tudi tistemu, ki izvira iz vere Abrahama, ki je oče nas vseh, 17 kakor je pisano: Postavil sem te za očeta mnogih narodov, pred Bogom, kateremu je verjel, in ki oživlja mrtve in kliče v bivanje stvari, ki jih ni. 18 Na osnovi upanja je proti upanju veroval, da bo postal oče mnogih narodov, kakor je bilo rečeno: Takó bo s tvojim potomstvom. 19 In vera se mu ni omajala, čeprav je videl, da mu je telo že zamrlo, saj je imel nekako sto let, in da je Sari naročje omtvelo. 20 Ob Božji obljubi ni podvomil v neveri, marveč se je v svoji veri še okrepil in izkazal čast Bogu, 21 popolnoma prepričan, da more Bog to, kar je obljubil, tudi uresničiti.

Kaj pomeni izkazati čast Bogu? Zahvaljevanje je sigurno zelo pomemben del!

PRIMER DESETIH GOBAVCEV

LUKEŽ 17: 11 Ko je potoval v Jeruzalem, je hodil med Samarijo in Galilejo. 12 Ko je prispel v neko vas, mu je prišlo naproti deset gobavih (beseda označuje več vrst kožnih bolezni) mož. Od daleč so se ustavili 13 in na ves glas govorili: »Jezus, Učenik, usmili se nas!« 14 Ko jih je zagledal, jim je rekel: »Pojdite in pokažite se duhovnikom!« In med potjo so bili očiščeni. 15 Ko je eden izmed njih videl, da je bil ozdravljen, se je vrnil in z močnim glasom slavil Boga. 16 Padel je na obraz pred njegove noge in se mu zahvaljeval; in ta je bil Samarijan. 17 Jezus pa je odgovoril: »Mar ni bilo deset očiščenih? Kje pa je onih devet? 18 Ali ni bilo nobenega drugega, da bi se vrnil in počastil Boga, razen tega tujca?« 19 In rekel mu je: »Vstani in pojdi! Tvoja vera te je rešila.«

Gobavci so se po veri šli pokazat duhovnikom, ker Beseda pravi, da so bili med potjo ozdravljeni. Vsi znaki bolezni so izginili, ko so bili na poti! Torej so se obrnili in se šli pokazat duhovnikom, ko so bile gobe še na njihovih telesih!

Ne dajajmo bolezni prostor v naših življenjih. Ne izkoriščajmo je v svoj prid, na primer, da bi nam ne bilo treba delati, da se izognemo svojim dolžnostim, da bi nas kdo pomiloval ... Mnogi ljudje uporabijo bolezen, da bi pritegnili pozornost! Celotroci vedo, da če so bolni, jim ne bo treba v šolo. Če bolezen postane naš prijatelj, se bodo stvari samo še poslabšale. BOLEZEN IN SMRT STA NAŠA SOVRAŽNIKA! Nismo bili ustvarjeni za bolezen in smrt. Naša telesa bi se morala sama obnavljati. To pa se je spremenilo s padcem v greh! Tako, kot so se šli gobavci pokazati duhovnikom, ne ozirajoč se na gobavost in so bili med potjo ozdravljeni, smo lahko tudi mi polni zahvaljevanja Gospodu, da smo po Njegovih ranah ozdravljeni. Ne osredotočimo se na bolezen, ne govorimo o njej in smo tudi mi ozdravljeni.

Ozdravljeni mož, ki je bil povrh še tujec, se je vrnil in z MOČNIM GLASOM SLAVIL BOGA IN SE MU ZAHVALJEVAL! KO SMO POLNI HVALEŽNOSTI IN KO POSTANE BOŽJA REŠITEV REALNOST V ŽIVLJENJU, POSTANE NAŠE SLAVLJENJE GLASNO IN PREPRIČLJIVO!!!

KLJUČ!

ZAHVALJEVANJE POMENI SLAVLJENJE BOGA!

PRIMER EZEKIJE

2. Kroniška 32: **24** Tiste dni je Ezekija zbolel na smrt. Molil je h GOSPODU in ta mu je govoril in mu dal znamenje. **25** Ezekija pa ni bil hvaležen za izkazano dobroto, ker se je njegovo srce prevzelo. Zato se je vnel gnev nanj, na Juda in Jeruzalem. **26** Toda Ezekija se je za prevzetnost svojega srca ponižal z jeruzalemskimi prebivalci vred. V Ezekijevih dneh GOSPODOV gnev ni prišel nadnje.

Vidimo, da se je Ezekija prevzel in ni bil hvaležen. Če je človek hvaležen in ponižen, mu to omogoči, da ga Bog venča z milostjo.

Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost. (Jakob 4:6)

REDNA, POGOSTA ZAHVALA JE TRENING V PONIŽNOSTI! ZA KAR NISMO HVALEŽNI, SMO V NEVARNOSTI, DA IZGUBIMO!

ČE PA Z ZAHVALJEVANJEM IZKAZUJEMO HVALEŽNOST ZA TO, KAR IMAMO, NAS TO VEŽE Z BLAGOSLOVI, KI SIGURNO SLEDIJO! GOVORIMO LE TO, KAR SMO V KRISTUSU, KAJ IMAMO V NJEM IN KAJ ZMOREMO V NJEM!

Če si hvaležen, si hvaležen tudi za svojega brata ali sestro! Božja ljubezen se veseli, ko brat dobi to, kar si mi želimo zase. To je POKAZALEC, ki kaže na duhovno rast. Če nismo hvaležni za brata ali sestro, to mesto zapolni LJUBOSUMJE!

LAHKO SE OBOROŽIMO PROTI LJUBOSUMJU, ČE SE POSVETIMO ZAHVALJEVANJU ZA BRATA ALI SESTRO!

Ne pozabimo: TEST KMALU SLEDI!! Ne pozabimo, da vera deluje po ljubezni!

Galačanom 5: 6 ... saj v Kristusu Jezusu nič ne velja ne obreza ne neobreza, marveč vera, ki deluje po ljubezni.

NE BODIMO LJUBOSUMNI! NE PRIMERJAJMO SE DRUG Z DRUGIM! TAKŠNA ČUSTVA BODO PRIŠLA! UPRIMO SE JIM!!!! Veselimo se z veselimi in jokajmo z žalostnimi!

RESNICA: LJUDJE SO TAKO PREOKUPIRANI S SVOJIM ŽIVLJENJEM, DA NISO PRIPRAVLJENI SLAVITI ZMAGE DRUGIH LJUDI, TEMVEČ REAGIRAJO Z NEVOŠČLJIVOSTJO!

Ne pozabimo, ko pridejo takšna čustva, ki nas preizkušajo z nevoščljivostjo, to še NE NI GREH! Greh je, ko se tem čustvom in dejanjem vdamo! Tudi Jezus je bil preizkušan v vsem, VENDAR BREZ GREHA!!!!

Hebrejcem 4: 15 Nimamo namreč vélikega duhovnika, ki ne bi mogel sočustvovati z našimi slabostmi, marveč takega, ki je kakor mi preizkušan v vsem, vendar brez greha.

Božja ljubezen: 1. Korinčanom 13: **4** Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, **5** ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. **6** Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. **7** Vse prenaša (pokrije) vse veruje, vse upa, vse prestane. **8** Ljubezen nikoli ne mine.

Filipljanom 2: 3 Ne delajte ničesar iz prepirljivosti in ne iz praznega slavoheleja, ampak imejte v ponižnosti drug drugega za boljšega od sebe. 4 Naj nobeden ne gleda samo nase, temveč tudi na druge.

Ne pozabimo, kaj so prinesle misli ljubosumja Jožefovim bratom. Jožef je bil prodan v suženjstvo.

Prav tako se spomnimo, kam so vodila čustva ljubosumja farizeje in učitelje postave. Jezus je bil predan Rimljanom v smrt!

RESNICA: NIHČE NAM NIČ NE DOLGUJE IN TUDI NIČESAR SI NE ZASLUŽIMO!

MISLI, DA NAM NEKAJ PRIPADA, SO POVEZANE Z ZLOM!

Ne smemo razmišljati, da smo to in ono storili za določeno osebo, sedaj pa nam ta oseba dolguje... ČE NAM KDO KAJ DOLGUJE, MU TEGA NISMO DALI!! Pomeni, da ni bilo dano iz Božje ljubezni, ker sedaj iščemo nazaj! Gospod nikoli ne deluje na takšen način!

PROKLAMACIJA: MOJA DRUŽINA MI NIČESAR NE DOLGUJE!

MOJ MOŽ MI NIČESAR NE DOLGUJE!

VSE, KAR SEM STORILA, JE BIL DAR LJUBEZNI!

KLJUČ!

NEMOGOČE JE IZKAZATI KAKRŠNO KOLI MILOST NEKOMU, KI ČUTI ALI MISLI, DA SI TO ZASLUŽI!

Rasti duhovno pomeni rasti v ljubezni. Ljubezen pa ni sebična in usmerjena k sebi.
NE ŽIVIM V ---ime-----SVETU!!!! Kdo pa sploh sem? Brez Gospoda nič ne pomenim!

Z Gospodom pa: 13 Vse zmorem v njem, ki mi daje moč. Filipljanom 4: 13

NE BOM ŽIVELA V SVOJEM SVETU! ZAVEDAM SE KRISTUSA IN DRUGIH LJUDI OKOLI SEBE! TO PA JE VESELO ŽIVLJENJE! Bodimo zadovoljni!

SEDAJ SEM ŽE ZADOVOLJNA! MOJA SREČA NI ODLOŽENA, PRELOŽENA NA ČAS, KO SE MI ŽELJA URESNIČI!!! NAUČILA SEM SE, DA SEM ZADOVOLJNA V KAKRŠNEM KOLI POLOŽAJU SE NAHAJAM! ZAKAJ? KER HODIM PO VERI IN NE PO GLEDANJU IN KER JE IZVIR MOJE SREČE KRISTUS!

Nevarnost leži, da lahko v nasprotnem primeru zapravimo celo življenje, vedno čakajoč, da se določena želja, molitev uresniči. Satan nas lahko pusti čakati na kaj celo življenje!

NOTRANJE ZADOVOLJSTVO NE PRIDE PO STVARI, OSEBI, OKOLIŠČINI! ŽE SEDAJ LAHKO IMAMO IZVIR ŽIVE VODE (KRISTUSA) V SVOJI NOTRANJOSTI. Naše življenje mora biti zaključeno in zadovoljno v Jezusu, preden lahko uživamo v čemerkoli drugem! Če imamo Jezusa, je vse ostalo le okrask na jelki.

PRIMER SLUŽABNIKA, KI NI MARAL ODPUSTITI

Matej 18: 21 21 Tedaj je pristopil Peter in mu rekel: »Gospod, kolikokrat naj odpustim svojemu bratu, če greši zoper mene? Do sedemkrat?« 22 Jezus mu je dejal: »Ne pravim ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat. 23 Zato je nebeško kraljestvo podobno kralju, ki je hotel napraviti račun s svojimi služabniki. 24 Ko je začel računati, so mu privedli nekoga, ki mu je bil dolžan deset tisoč talentov. 25 Ker ni imel s čim povrniti, je njegov gospodar ukazal prodati njega, njegovo ženo, otroke in vse, kar je imel, ter poravnati dolg. 26 Služabnik je tedaj padel predenj in ga prosil: »Potrpi z menoj in vse ti povrnem.« 27 Gospodar tega služabnika se ga je usmilil, oprostil ga je in mu dolg odpustil. 28 Ko pa je služabnik šel ven, je srečal enega svojih sosluzabnikov, ki mu je bil dolžan sto denarijev. Zgrabil ga je, ga davil in rekel: »Vrni, kar si dolžan!« 29 Ta je padel predenj in ga prosil: »Potrpi z menoj in ti povrnem.« 30 Oni pa ni hotel, ampak je šel in ga vrgel v ječo, dokler mu ne bi povrnil dolga. 31 Ko so njegovi tovariši videli, kaj se je zgodilo, so se zelo razžalostili in šli svojemu gospodarju podrobno povedati, kaj se je zgodilo. 32 Tedaj ga je gospodar poklical k sebi in mu rekel: »Hudobni služabnik! Ves dolg sem ti odpustil, ker si me prosil. 33 Ali nisi bil tudi ti dolžan usmiliti se svojega sosluzabnika, kakor sem se jaz usmilil tebe?« 34 In njegov gospodar se je razjezil in ga izročil mučiteljem, dokler mu ne bi povrnil vsega dolga. 35 Tako bo tudi moj nebeški Oče storil z vami, če vsak iz srca ne odpusti svojemu bratu.«

Služabnik, ki je gospodarju dolgoval deset tisoč talentov, je bil preplašen, ker mu je grozilo ujetništvo, ločitev od družine. Vprašljivo je, če bi zaradi izredne višine dolga ta dolg sploh kdaj lahko odplačal. Sodba, s katero je bil sojen, je bila pravična. Ko pa je prosil za usmiljenje, ga je dosegel! Gospodar mu je prihranil vse težave in ga je osvobodil! Človek je spet postal svoboden!! Ali ne bi moral postati najbolj hvaležen človek na svetu?? Moral bi vedno znova obnavljati v svojih mislih trenutek, ko ga je Gospodar osvobodil. (Vzporednica z našimi življenji: če se kdorkoli pomiluje, je POZABIL na jamo, iz katere ga je Gospod odrešil! V trenutku, ko razmišljamo, da si nekaj zaslužimo, smo že v težavah.) Enako se je zgodilo tudi z njegovim sosluzabnikom, ki mu je dolgoval le sto denarijev. Moledoval ga je z istimi besedami, vendar mu oproščeni služabnik NI izkazal usmiljenja. KAKO SE JE TO LAHKO ZGODILO? Oproščeni služabnik se ni več spominjal nezuslužene milosti, katere je bil deležen. V svojem srcu ni bil hvaležen in se ni zahvaljeval. Srce mu je otrdelo.

KLJUČ!

ČE NE HODIMO V LJUBEZNI IN SI NE ODPUŠČAMO, TEMVEČ KOPIČIMO ZAMERE, JE TO JASEN POKAZATELJ, DA SMO POZABILI NA DOLG, KI NAM GA JE GOSPOD ODPUSTIL. TA DOLG JE NEPRIMERLJIV Z DROBIŽKASTIM DOLGOM, KI GA BREZPOGOJNO TERJAMO OD DRUGIH BRATOV IN SESTER. POZABLJAMO, DA SE MORAMO VEDNO URITI V ZAHVALJEVANJU! MILOSTI SI NIKOLI NE ZASLUŽIMO!!

Lukež 6: 37 »Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni. Odpuščajte in vam bo odpuščeno.«

Bodimo milostni ljudje, ki z lahkoto odpuščajo drugim. Predvsem pa bodimo hvaležni, ker nam je bilo veliko odpuščeno! Prekipevajmo z zahvalo.

Kaj se je potem zgodilo s služabnikom, kateremu je Gospodar oprostil veliki dolg?

34 In njegov gospodar se je razjezil in ga izročil mučiteljem, dokler mu ne bi povrnil vsega dolga.

Vidimo, da ga je Gospodar znova obremenil s težo velikega dolga.

*Jakob 2: 12 Tako govorite in delajte: kot tisti, ki bodo sojeni po postavi svobode. 13 Neusmiljena je namreč sodba za tistega, ki ne izkazuje usmiljenja. **Usmiljenje pa slavi zmago nad sodbo.***

FORMULA, KATERE NE SMEMO POZABITI!!!

PONIŽNOST + HVALEŽNOST (ZAHVALA) + VERA = ZMAGA

Jezusovo povabilo velja še danes: *29 »Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in naši boste počitek svojim dušam; Matej 11*

Iz naših src naj vre zahvala Gospodu: »Hvala Ti, Gospod, ker me rešuješ iz te situacije in lahko v vsem vedno slavim zmagoslavje v Tebi!« Bodimo pogumni pri razglašanju Božjih obljub! To je naša dediščina!

Gospod Jezus se je javno zahvaljeval:

Janez 11: 39 Jezus je rekel: »Odstranite kamen!« Marta, sestra umrlega, mu je dejala: »Gospod, že ima zadah, saj je četrti dan mrtev.« 40 Jezus ji je rekel: »Ti mar nisem rekel, da boš videla Božje veličastvo, če boš verovala?« 41 Odstranili so torej kamen; Jezus pa je vzdignil oči in rekel: »Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal.

*Janez 6: 10 Jezus je dejal: »Posedite ljudi.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož. 11 Tedaj je Jezus vzela hlebe, **se zahvalil** in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so hoteli.*

Z Božjo milostjo lahko naredimo karkoli in po Božji milosti lahko postanemo steber v skupnosti vernih, kjer se nahajamo!

PRIMER ABRAHAMA

Genezis 15: 1 Po teh dogodkih se je Abram v videnju zgodila GOSPODOVA beseda, rekoč: »Ne boj se, Abram! Jaz sem tvoj ščit, tvoje plačilo bo zelo veliko.« 2 Abram pa je rekel: »Gospod BOG, kaj mi boš vendar dal, ko pa ostajam brez otrok in bo dedič moje hiše Damaščan Eliézer?« 3 In Abram je rekel: »Glej, nisi mi naklonil potomstva, zato, glej, bo moj dedič hlapec moje hiše.« 4 A glej, zgodila se mu je GOSPODOVA beseda, rekoč: »Ne bo ta dedoval za teboj, temveč tisti, ki bo prišel iz tebe, bo tvoj dedič.« 5 Popeljal ga je ven in mu rekel: »Poglej proti nebu in preštej zvezde, če jih moreš prešteti!« Potem mu je rekel: »Tako bo s tvojim potomstvom.« 6 Veroval je GOSPODU in ta mu je to štel v pravičnost.

Genezis 17: 1 Ko pa je Abram imel devetindevetdeset let, se mu je prikazal GOSPOD in mu rekel: »Jaz sem Bog Mogočni. Hodi pred menoj in bodi popoln! 2 Sklenil bom svojo zavezo med seboj in teboj in silno te bom namnožil.« 3 Abram je padel na obraz in Bog je govoril z njim ter rekel: 4 »Glej, to je moja zaveza s teboj: postal boš oče množice narodov. 5 Ne boš se več imenoval Abram ('oče je vzvišen), temveč Abraham ('oče množice') ti bo ime, kajti postavljam te za očeta množici narodov. 6 Naredil te bom silno rodovitnega, napravil bom iz tebe narode in kralji bodo izšli iz tebe. 7 Postavljam svojo zavezo med seboj in teboj ter tvojimi potomci za teboj iz roda v rod kot večno zavezo. Tebi in tvojim potomcem za teboj bom Bog. 15 Potem je Bog rekel Abrahamu: »Svoje žene Saráje ne imenuj več Sarája, temveč Sara bodi njeno ime! 16 Blagoslovil jo bom in ti dal sina tudi od nje; blagoslovil jo bom, da bodo iz nje nastali narodi in bodo kralji ljudstev izšli iz nje.«

Rimljanom 4: 13 Kajti obljuba, ki je bila dana Abrahamu ali njegovemu potomstvu, da bodo dediči sveta, ni bila dana po postavi, ampak po pravičnosti, ki izvira iz vere. 14 Če bi namreč postali dediči tisti, ki se sklicujejo na postavo, bi se vera izvotlila, obljuba pa bi bila brez učinka. 15 Kajti postava povzroča jezo. Kjer pa ni postave, tudi ni prestopka. 16 Potemtakem postajamo dediči po veri, tako da je dedovanje iz milosti in da je obljuba zagotovljena vsemu potomstvu, ne samo tistemu, ki izvira iz postave, ampak tudi tistemu, ki izvira iz vere Abrahama, ki je oče nas vseh, 17 kakor je pisano: Postavil sem te za očeta mnogih narodov, pred Bogom, kateremu je verjel, in ki oživlja mrtve in kliče v bivanje stvari, ki jih ni. 18 Na osnovi upanja je proti upanju veroval, da bo postal oče mnogih narodov, kakor je bilo rečeno: Takó bo s tvojim potomstvom. 19 In vera se mu ni omajala, čeprav je videl, da mu je telo že zamrlo, saj je imel nekako sto let, in da je Sari naročje omrtvelo. 20 Ob Božji obljubi ni podvomil v neveri, marveč se je v svoji veri še okreпил in izkazal čast Bogu, 21 popolnoma prepričan, da more Bog to, kar je obljubil, tudi uresničiti.

KLJUČ!

Abraham ni poveljeval svoje starosti niti Sarine nerodovitnosti, ampak se je v veri še okreпил in izkazal čast Bogu. Kako? Z zahvalo, z zaupanjem v Njegovo Besedo.

KARKOLI POVELIČUJEMO, TEMU IZKAŽEMO ČAST IN MU DAMO PROSTOR V SVOJIH ŽIVLJENJIH.

Psalm 34: 3 Z GOSPODOM se hvali moja duša, ponižni naj slišijo in se veselijo. 4 Poveljujte z menoj GOSPODA, povzdiguje njegovo ime vsi skupaj.

ZAKAJ JE SATAN ŠE VEDNO TAKO USPEŠEN PRI ZAVAJANJU?

Ker se preko njegovega zavajanja:

-VERA spremeni v STRAH

-PREMIŠLJANJE Božje Besede v SKRB

-POVELIČEVANJE GOSPODA v povelečevanje PROBLEMA

PRIMER: Človek zboli. Povedo mu, da je njegova bolezen neozdravljiva. Najprej gre na internet in se pozanima o vsaki najmanjši podrobnosti te bolezni. S tem spoznanjem ga strah bolj in bolj preplavlja. Sicer prosi Gospoda, da ga ozdravi, če je takšna Njegova volja, vendar je preokupiran s to težavo. Kar naprej razmišlja o njej, govori drugim, kako slabo mu je in se začne pomilovati. TO JE ZELO SLABA DUHOVNA POZICIJA!

ALI JE GREH, ČE SE SAMO POMILUJEMO?? VSEKAKOR!!!! Kaj je storil Jezus: »Poberi se, satan!«

Če verjamemo Besedi, ki pravi, da je vse mogoče tistemu, ki veruje (*Marko 9:23 Vse je mogoče tistemu, ki veruje.*) in da je večji ta, ki je v nas, kot tisti, ki je v svetu (*1. Janez 4: 4 Otrci, vi ste od Boga in ste jih premagali, ker je tisti, ki je v vas, večji od onega v svetu.*), potem je samopomilovanje definitivno GREH!!

Spomnimo se Izraelcev, ki so se ustrašili velikanov. Kaj so povelečevali? Božjo Besedo, ki jim je dala Obljubljeno deželo v last, ali velikane, zaradi katerih so se v lastnih očeh videli kot le kobilice.

Numeri 14: 30 Kaléb pa je vpričo Mojzesa miril ljudstvo in rekel: »Le pojdimo in se je polastimo; prav gotovo jo lahko premagamo!« 31 Toda možje, ki so hodili z njim, so rekli: »Nikakor ne moremo iti nad to ljudstvo, ker je močnejše od nas.« 32 Očrnili so deželo, ki so jo ogledali, pred Izraelovimi sinovi in rekli: »Dežela, ki smo jo prehodili, da bi jo ogledali, je dežela, ki žre svoje prebivalce. In vsi ljudje, ki smo jih videli v njej, so visoke postave. 33 Tam smo videli tudi velikane, Anákove sinove iz rodu velikanov; v lastnih očeh smo bili kakor kobilice in taki smo morali biti tudi v njihovih očeh.«

Povelečujmo Gospoda. On je naš zdravnik, varovalec, ki nas vedno venča z zmagoslavjem. Disciplinirajmo se, kako reagiramo na težave. NE MOREMO NADZOROVATI VSEGA, KAR PRIDE, VENDAR IMAMO LAHKO POPOLN NADZOR NAD TEM, KAKO REAGIRAMO, KO SE SOOČIMO S TEŽAVO. Kaj si želimo: povečati težavo ali Gospoda?? Seveda - Gospoda!! Potem pa Ga povelečujmo. Povelečujmo Njegovo vsemogočnost in se mu zahvaljimo vnaprej za pripravljen izhod iz težave!

Kaj Gospod počne s sovražniki?

Psaln 59: 9 Toda ti, GOSPOD, se jim smeješ, vse narode zasmehuješ. 10 Moja moč, tebe se bom držal, kajti Bog je moja trdnjava. 11 Bog, ki mi izkazuje dobroto, bo prišel predme, Bog mi bo dal videti moje nasprotnike.

KLJUČ!

NAJ BO DANES NAŠA ODLOČITEV SLEDEČA: GLEDALI BOMO LE NA DOBRO!

PRIMER PETRA

Ko je Peter gledal le na Jezusa in Njegovo besedo, je hodil po morju. Ko pa je svoj pogled preusmeril na veter in valove, se je začel potapljati. Razmislimo! Tudi če bi bilo sončno vreme in mirno morje, Peter brez Gospoda nikoli ne bi mogel hoditi po morju! Zakaj se potem osredotočiti na okoliščine, ko brez Gospoda tako in tako ne zmoremo podviga v veri!

Karkoli slabega se zgodi, nas mora takoj potegniti v smer zahvaljevanja Gospodu. Tako bomo videli izhod iz stiske in odgovor na molitev. To pa je disciplina, katere se je vredno naučiti! Ljudje pa rajši sprašujejo Boga: »Zakaj si dopustil to stisko?« Z drugimi besedami: tako vdano ti služim, redno hodim na zborovanja, dajem desetino - jaz si pa TEGA RES NE ZASLUŽIM! Napačno vprašanje!!! Mi si ničesar ne zaslužimo. Ne zaslužimo si Gospoda, svojega moža, svojih otrok ... Vsak naš dih je milostni dar, ki si ga ne zaslužimo!

Bog nam ničesar ne more podariti, kar ne bi bilo skozi milost; torej kot milostni dar! Zato pa je najboljši princip življenja : ZAHVALJEVANJE!

Poglejmo si primer prve cerkve.

*Dejanja 4: 29 In zdaj, Gospod, glej, kaj grozijo, in daj, da bomo tvoji služabniki z vso srčnostjo oznanjali tvojo besedo! 30 Iztegni roko, da se bodo dogajala ozdravljenja in znamenja in čudeži v imenu tvojega svetega služabnika Jezusa!« 31 In ko so odmolili, se je stresel prostor, kjer so bili zbrani; in vsi so bili polni Svetega Duha in so z vso srčnostjo oznanjali Božjo besedo. 32 Množica teh, ki so sprejeli vero, je bila kakor eno srce in ena duša. Nihče ni trdil, da je to, kar ima, njegova last, temveč jim je bilo vse skupno. 33 Apostoli so z veliko močjo pričevali o vstajenju Gospoda Jezusa in **velika milost** je bila nad vsemi.*

Kljub vsem preganjanjem niso bili utesnjeni.

*2. Korinčanom 4: 8 Od vseh strani pritiskajo na nas, pa **nismo utesnjeni. Ne vidimo poti, pa jo še najdemo.***

PRIMER MOJZESA

Numeri 12: 3 Mož Mojzes pa je bil zelo ponižen mož, bolj kot vsi ljudje na površju zemlje.

Vidimo najbolj ponižnega moža, torej moža, ki ga je Bog uporabljal bolj kot vse druge v njegovi generaciji!

Tudi Gospod Jezus nas vabi, da se učimo od njega, ker je krotak in iz srca **ponižen**.

KLJUČ!

**STOPNJA PONIŽNOSTI DOLOČA STOPNJO UPORABNOSTI PRI GOSPODU!
VEČJA JE PONIŽNOST, VEČJA JE MILOST ZA SPREJEMANJE BLAGOSLOVOV.**

Gospod ime že vse pripravljeno za nas. Od nas je odvisno, koliko bomo sprejeli. »Zgodi se ti po tvoji veri«, je dejal Jezus.

PRIMER LUCIFERJA

Ezekiel 28: **11** Zgodila se mi je beseda GOSPODOVA, rekoč: **12** Sin človekov, zapoj žalostinko o tirskem kralju in mu reci: Tako govori Gospod BOG: Ti si bil pečat (vzor, zgled) popolnosti, poln modrosti in dovršene lepote. **13** Bil si v Edenu, Božjem vrtu. Sami žlahtni kamni so bili tvoja zaščita: karneol, topaz in jaspis, hrizolit, beril in oniks, safir, rubin in smaragd; tvoji bobni in vdolbine (okviri in vdolbine ali bobni in piščali) so bili izdelani iz zlata, na dan, ko si bil ustvarjen, so bili pripravljeni. **14** Bil si maziljeni (razprostrti) kerub, za varuha sem te postavil, bil si na sveti Božji gori, se sprehajal sredi ognjenih kamnov. **15** Popoln si bil v svojem ravnanju od dneva, ko si bil ustvarjen, dokler se ni našla na tebi krivica. **16** Zaradi svojega obilnega trgovanja si postal poln nasilja in si grešil. Oskrunjenega te pahnem z Božje gore in kerub varuh te izžene izmed ognjenih kamnov. **17** Tvoje srce se je **prevzelo** spričo tvoje lepote, zaradi svojega sijaja si spridil svojo modrost.

KLJUČ!

**SATAN SE JE PREVZEL IN NJEGOVA POT JE ŠLA NAVZDOL.
JEZUS PA SE JE PONIŽAL IN NJEGOVA POT JE ŠLA NAVZGOR!**

Če se nam zgodi kaj dobrega in ne damo hvale Gospodu, se v naši notranjosti zgodi nekaj. Satana je njegov ponos zaslepil. Misli je, da si **zasluži** vzvišeno pozicijo. Vemo pa, da vsak, ki BOGA POZNA, živi z drugačno naravnostjo. Vede se ponižno, govori na drugačen način in z drugimi ravna spoštljivo! Razglejmo se le po vseh lepotah zemlje, ki jih je ustvaril naš Gospod. Ali ne pričuje samo to o Njegovem veličastvu?? Visoki vrhovi najvišjih gora, širna morja, prostrana polja, gozdovi, ptičje petje, ravno prave kombinacije elementov, ki omogočajo življenje ...

Psalm 147: . 4 ... on, ki zvezdam določa število, vsem daje imena.

Recimo: HVALA TI, GOSPOD!!!

Ne recimo: »Kako sem pameten, bister ... Priznajmo, da imamo pomoč - Svetega duha.«

Psalm 25: 9 Ponižne vodi v pravici, ponižne uči svojo pot.

Psalm 37: 11 Ponižni pa bodo dedovali deželo, oživljali se bodo ob velikem miru.

Psalm 149: 4b ... ponižne venča z zmago.

RESNICA: NAŠA REALNOST ŽIVLJENJA JE V NAS SAMIH IN NE V NAŠIH OKOLIŠČINAH.! Lahko nam vse gre odlično navzven, znotraj pa smo v depresiji. Tudi obratno je res: lahko smo stiskani, znotraj pa imamo nenehno veselico.

PROKLAMACIJA: NEKAJ DOBREGA SE MI BO ZGODILO DANES! Gospod me pelje na mesto, ki je boljše od vseh, na katerih sem bil doslej! Hvala Gospodu! Verujmo to, iščimo in pričakujmo!

Psalm 36: 10 Zakaj v tebi je izvir življenja, v tvoji luči vidimo luč.

Zahvaljujmo se Gospodu, slavimo Ga in v Njegovi luči bomo zagledali luč. Govorimo o tem, kaj Njem imamo, kaj v Njem zmoremo, kaj v Njem smo. Na ta način nam bo še več danega, zaupanega.

PRIMER IZGUBLJENEGA SINA

Lukež 15: 11 In rekel je: »Neki človek je imel dva sina. **12** Mlajši med njima je rekel očetu: ›Oče, **daj mi delež premoženja, ki mi pripada!**‹ In razdelil jima je imetje. **13** Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. **14** Ko je **vse zapravil**, je v tisti deželi nastala **huda lakota** in začel je trpeti pomanjkanje. **15** Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. **16** Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. **17** **Šel je vase** in dejal: ›Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. **18** Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. **19** Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.‹ **20** In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se **ga usmili; pritekel je, ga objel in poljubil**. **21** Sin mu je rekel: ›Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov. **22** Oče pa je naročil svojim služabnikom: ›Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! **23** Pripeljite pitano tele in ga zakoljite ter jejmo in se veselimo! **24** Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.‹ In začeli so se veseliti. **25** Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal **godbo in ples**. **26** Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: ›Kaj je to?‹ **27** Ta mu je rekel: ›Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker je dobil zdravega nazaj.‹ **28** **Razjezil se je** in ni hotel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in ga **pregovarjal**. **29** On pa je očetu odgovoril: ›Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi nisi še nikoli dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. **30** Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami uničil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.‹ **31** On pa je rekel: ›Otrok, ti si vedno pri meni in **vse, kar je moje, je tvoje**. **32** Poveseliti in vzradostiti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, **mrtev in je oživel**, ker je bil izgubljen in je najden.‹«

-Oče se ni jezil na sina, ki je želel delež svoje dediščine (tudi mi lahko svojo dediščino uživamo sedaj in ne šele v nebesih!)

-Oče je dal enak delež obema sinovoma. Ko je mlajšemu denar pošel, je zavladala huda lakota. Greh nas pripelje dlje, kot si to lahko želimo in predstavljamo.

-Mlajši sin je šel vase in se ponižal.

- Oče se ga je razveselil. Vera se vedno veseli, saj je bil mrtev in je oživel.

- Starejši brat se ni razveselil in ni bil hvaležen, temveč se je razjezil. **ČE SI JEZEN, NISI HVALEŽEN!!!**

- Starejši brat si je mislil: »On si ne zasluži godbe in plesa; **TO SI ZASLUŽIM JAZ!**«

-Oče ga je pregovarjal, vendar mu starejši sin ni izkazal spoštovanja. Rekel je: »Glej, toliko let ...« Bil je nehvaležen, počutil se je odrinjenega.

-Starejši sin se je imel za vrednega in ta nehvaležnost ga je oslepila. Ali ni Oče že na začetku imetje razdelil na dva dela? Oče mu je rekel: »Vse, kar je moje, je tvoje.«

-Tudi naš Nebeški Oče nam je **ŽE VSE DAL!!!**

2. Peter 1: 3 Njegova božanska moč nam je **podarila vse**, kar je potrebno za življenje in pravo pobožnost, prek spoznanja tistega, ki nas je poklical s svojo slavo in odličnostjo. **4** Po njiju nam je podaril tiste dragocene in največje obljube, da bi po teh postali deležni božanske narave in ubežali pred svetno, poželjivo pokvarjenostjo.

RESNICA: NEBEŠKI OČE NAM JE ŽE VSE PODARIL, KAR JE POTREBNO ZA ŽIVLJENJE IN PRAVO POBOŽNOST! BODIMO HVALEŽNI! ČE POSTANEMO POLNI GRENKOBE, NEHVALEŽNI, NAM BOG NE MORE POMAGATI! BODIMO POZORNI ŽE NA TON GLASU, KI NAZNANJA NEHVALEŽNOST IN SE TEMU TAKOJ UPRIMO: »POBERI SE OD MENE, SATAN!«

PREŠTUDIRAJMO, KAJ IMAMO V NJEM, KDO SMO V NJEM (V KRISTUSU), KAJ ZMOREMO V NJEM. BODIMO OBILNI V ZAHVALJEVANJU!!!!

**Kako zelo si želim
ZMAGO?**

Kako zelo si želim zmago?

Pomisli.

Za zmago se je treba **BORITI!**

Če se ne odločim, da bom naredil-a VSE, kar je treba za zmago, je ne bom dosegel-a. Zmaga nikoli ne pride sama po sebi.

Ležeren način življenja lahko gre le navzdol, zagotovo pomeni »poraz«.

Za zmago so potrebne predispozicije (VSAKEMU BOŽJEMU OTROKU JIH ZAGOTAVLJA GOSPOD) in naslednje značilnosti, ki so odvisne od mene:

- osredotočenost / moj pogled
- pravi odnos
- vztrajnost

Kakšen vpliv ima to, kar gledam?

Kaj gledam:

- s fizičnimi očmi
- z duhovnimi očmi

*2 Kralji 6: 8 Ko se je arámski kralj vojskoval z Izraelom, se je posvetoval s svojimi služabniki in rekel: »Na tem in tem mestu bom taboril.« 9 Božji mož pa je Izraelovemu kralju poslal sporočilo in rekel: »Pazi, da ne boš hodil mimo tistega kraja, kajti tam taborijo Arámci!« 10 Izraelov kralj je torej poslal oglednike na kraj, o katerem mu je rekel Božji mož, in ga tako opozarjal; tako je bil tam na preži, ne le enkrat ali dvakrat. 11 Zaradi tega je srce arámskega kralja vzklopelo. Poklical je služabnike in jim rekel: »Kaj mi ne boste sporočili, kdo izmed naših drži z Izraelovim kraljem!« 12 Eden izmed služabnikov je rekel: »Nobeden, moj gospod kralj; ampak prerok Elizej, ki je v Izraelu, sporoča Izraelovemu kralju besede, ki jih govoriš v spalnici.« 13 Tedaj je rekel: »Pojdite in odkrijte, kje je, da ga dam prijeti!« Sporočili so mu: »V Dotánu je.« 14 In poslal je tja konje, bojne vozove in močno posadko. Prišli so ponoči in obkolili mesto. 15 Ko je sluga Božjega moža naslednje jutro zgodaj vstal in šel iz mesta, **glej, je bila okrog mesta vojska s konji in z bojnimi vozovi.** Njegov služabnik mu je rekel: »Joj, gospod, kaj naj storimo?« 16 Pa je rekel: »Ne boj se! Kajti teh, ki so z nami, je več kakor tistih, ki so z njimi.« 17 Nato je Elizej molil in rekel: »**GOSPOD, odpri mu vendar oči, da bo videl!**« In GOSPOD je odprl dečku oči in je videl; in glej: gora je bila polna konj in ognjenih voz okrog Elizeja.*

Fizični pogled prinaša strah in negotovost.

Duhovni pogled razkrije pravo stanje ter prinaša gotovost in mir.

KLJUČ!

DUHOVNI VID MORA PREVLADATI NAD FIZIČNIM.

Kakšen odnos imam v srcu?

Pomembne so naslednje relacije:

- do Boga
- do sebe
- do drugih

1 Samuel 17: 20 David je zjutraj zgodaj vstal, izročil drobnico čuvaju, se oprtal in šel, kakor mu je ukazal Jese. Ko je prišel do ograde, je vojska ravno odhajala v bojno vrsto in zagnala bojni krik. **21** Izrael in Filistejci so se razvrstili v boj, vrsta proti vrsti. **22** David je stvari predal v roko čuvaju, tekel v bojno vrsto, in ko je prišel tja, povprašal brate, kako se jim godi. **23** Ko je govoril z njimi, glej, se povzdigne iz bojnih vrst Filistejcev posredovalec, Filistejec, Goljat po imenu, iz Gata, in govori prav tiste besede, tako da je David slišal.

24 Ko so **moža zagledali** Izraelovi možje, **so vsi zbežali pred njim in se silno bali**.

26 David je rekel možem, ki so stali z njim: »Kaj bodo naredili možu, ki ubije tega Filistejca in Izraelu odvzame sramoto? **Kdo je vendar ta neobrezani Filistejec, da si upa zasramovati bojne vrste živega Boga?!**«

32 David je rekel Savlu: »Naj nikomur **ne upade srce** zaradi njega! Tvoj hlapec pojde in se bo bojeval s tem Filistejcem.« **33** Savel je rekel Davidu: »Ne moreš se iti bojevat proti temu Filistejcu, kajti ti si mladenič, on pa je bojevnik od svoje mladosti.« **34** David pa je rekel Savlu: »Tvoj hlapec je pasel drobnico svojega očeta. Če je prišel lev ali medved in odnesel jagnje iz črede, **35** sem tekel za njim, ga udaril in rešil jagnje iz njegovega žrela. Če pa se je vzdignil nadme, sem ga zgrabil za grivo, ga udaril in usmrtil. **36** Tvoj služabnik je pobil tako leva kot medveda in ta neobrezani Filistejec bo kakor eden izmed njiju, ker je zasmehoval bojne vrste živega Boga!« **37** Potem je David rekel: »**GOSPOD, ki me je rešil iz levjih šap in iz medvedjih šap, on me bo rešil iz roke tega Filistejca.**« Savel je rekel Davidu: »Pojdi in GOSPOD bodi s teboj!«

38 Savel je potem Davida oblekel v svojo bojno opravo, mu dal bronasto čelado na glavo in ga oblekel v oklep. **39** David si je čez njegovo bojno opravo opasal njegov meč in poskusil hoditi, ker ni bil vajen. David je rekel Savlu: »Ne morem hoditi v tem, ker nisem vajen.« In David je odložil to s sebe, **40** vzel v roko svojo palico, si izbral pet gladkih kamnov iz potoka, jih položil v svojo pastirsko torbo, ki jo je imel, v malho, v roko pa je vzel svojo fračo in šel proti Filistejcu.

41 Filistejec je prihajal vse bliže k Davidu, pred njim pa je hodil njegov ščitonoša. **42** **Ko je Filistejec pogledal in videl** Davida, **je začutil do njega prezir**, kajti bil je mladenič, rdečkast in lep na pogled.

43 Filistejec je rekel Davidu: »Sem mar pes, da prihajaš k meni s palicami?« In preklinjal je Davida pri svojih bogovih. **44** Potem je Filistejec rekel Davidu: »Pridi k meni, da dam tvoje meso pticam neba in živalim polja!« **45** David pa je rekel Filistejcu: »Ti prihajaš k meni z mečem, s sulico in s kopjem. Jaz pa prihajam k tebi v imenu GOSPODA nad vojskami, Boga Izraelovih bojnih vrst, ki si jih zasramoval.

46 Danes te bo GOSPOD izročil meni v roko; ubil te bom in ti odsekal glavo. Še danes bom dal trupla filistejske vojske pticam neba in zverem zemlje, in vsa zemlja naj spozna, da ima Izrael Boga. **47** In vsa ta množica bo spoznala, da GOSPOD ne rešuje z mečem in sulico, kajti boj je GOSPODOV, in dal vas bo nam v roke.«

48 Ko se je Filistejec vzdignil in prihajal bliže proti Davidu, je David hitro stekel k bojni vrsti proti Filistejcu. **49** Segel je s svojo roko v torbo, vzel iz nje kamen, ga zalučal ter zadel Filistejca v čelo. Kamen se mu je zaril v čelo in padel je z obrazom na zemljo. **50** Tako je David premagal Filistejca s fračo in kamnom. Udaril je Filistejca in ga usmrtil, ne da bi bil meč v Davidovi roki. **51** David je pritekel, stopil k Filistejcu, vzel njegov meč, ga potegnil iz nožnice in ga usmrtil, tako da mu je z njim odsekal glavo. Ko so Filistejci videli, da je njihov junak mrtev, so zbežali.

Odgovorimo na naslednja vprašanja:

1. Kakšen je Bog v Davidovih očeh?
2. Se je slika Boga pri Davidu kaj spremenila, ko je na sceno stopil Goljat? (Goljatov videz, njegove grožnje, reakcije drugih ljudi ...)
3. Je imel David z Bogom že kakšne izkušnje?
4. Kakšen je bil David v svojih očeh?
5. Se je njegova lastna slika kaj spremenila, ko so ga bratje zasmehovali?
6. Se je njegova namera, da se bojuje z Goljatom, spremenila, ko je ugotovil, da se ne zna bojevati z »običajnim bojnim orožjem«?
7. Kakšen odnos je imel David do drugih: do izraelskih vojnih vrst, do bratov ...?

Formula zmage je torej:

_____ do Boga + _____ do sovražnika +

_____ do sebe + _____ do drugih

Res želim zmago? Sem pripravljen-a spremeniti svoje ustaljene vzorce življenja?

Sprememba vzorcev:

- gledanja
- mišljenja – čustvovanja
- delovanja (akcij, reakcij)

Kje tiči velika nevarnost, da ne sprejemem NAJBOLJŠE, KAR MI GOSPOD V SVOJI MILOSTI IN LJUBEZNI PODARJA?

MOJA LENOBA!!!! MOJA PASIVNOST

Ni dovolj vedeti! Potrebna je akcija!

Hebrejcem: 6

11 Želimo pa, da vsak izmed vas pokaže isto **vnemo**, tako da bo vaše **upanje** povsem gotovo prav **do konca**, **12** da ne postanete **LENI**, ampak posnemovalci tistih, ki so zaradi **vere** in **potrpežljivosti** postali **DEDIČI OBLJUB**.

Potrebni sta:

- vera
- potrpežljivost

KLJUČ!

Koliko časa? ZMERAJ! DO KONCA!!!

Se splača!

Hebrejcem 6

13 Ko je namreč Bog dal Abrahamu obljubo, *je prisegel sam pri sebi*, in ker ni mogel priseči pri večjem, **14** je rekel: *Resnično, obilno te bom blagoslovil in te silno namnožil*. **15** Abraham je potrpežljivo čakal in **dočakal izpolnitev obljube**.